

دهه ۶۰

اتفاق هایی برایش رخ می داد و سپس وارد قصه و نقش ثابت شد. طبیعتاً وقتی نقشی به بازیگری سپرده می شود برای او تیم و اینکه چه باز خوردی از بازی در اثر خواهد گرفت برایش مهم می شود با این حساب حور چینیچه ویژگی ای داشت که جذب تان کرد؟

ابتدا قرار بود سریال آیتمی باشد، وقتی برای این شیوه کاری دعوت می شوی از ابتدا نقش ها مشخص نیست و بعد که جلو تر می رود معلوم می شود و طبق کارهای پیشینی که با آقای فتوحی انجام دادم می دانستم نقش هایی که با بازی بنده ساز گاری داشته باشد را به من می سپارند، بعد که قرار شد سریال آیتمی تبدیل به بخش داستانی شود نقش خود را دوست داشتم. آن حال و هوای دهه شصت جذابیت کار را افزون کرده بود و برای خودم هم حس همزاد پنداری داشت. خودم متولد دهه پنجاه هستم و از آن مقطع خاطرات زیاد دارم تنها مشکل ما این بود که تا نیم پخش سریال ما نامنظم بود و متاسفانه بیننده را از دست دادیم و شبکه نسیم تبلیغ لازم را هم انجام نداد و دلیلش را هم نمی دانم، آیا پی گیر نبودن تهیه کننده بود یا خیر، ولی برای این سریال خیلی زحمت کشیده شد. با دقت کار می کردیم و شوخی ها را چندین مرتبه تمرین می کردیم و علاوه بر شوخی های داخل متن خود کارگردان هم در تمرین و دورخوانی شوخی های اضافه می کرد و سبب بامزه شدن بیشتر کار می شد. علاوه بر آن ما مشکل مالی داشتیم و از ۵ ماه کار، فقط یک ماه دستمزد مان را پرداخت کردند در صورتی که ما تنها سر این کار بودیم و کار دیگری انجام ندادیم و امرار معاش ما تنها از این طریق این کار بود. بازیگری که فقط وقتش را برای این کار می گذارد باید فکرش آزاد باشد تا بتواند کارش را درست انجام دهد نه اینکه دغدغه دریافت دستمزدش را داشته باشد. سالیان سال است این مسئله پرداخت دستمزد ادامه دارد و حل نشده است. به جز من ۷۰ نفر دیگر با این سریال همکاری کردند متاسفانه تهیه کننده پاسخ درستی نمی دهد و می گوید درست می شود! ما تا آخرین روز پای کار بودیم ولی متاسفانه کم لطفی است، حال نمی دانم از طرف تلویزیون است یا تهیه کننده؟ در واقعیت آن پولی که باید ۵-۶ ماه پیش پرداخت می شد، اکنون با این تورم یکی نیست.

مدیران سازمان باید برنامه ریزی طولانی مدت برای پرداخت دستمزدها داشته باشند...

من از مسئولان سازمان تقاضا کرده ام که این موضوع را حل کنند تا بازیگر دغدغه دریافت دستمزد را نداشته باشد، یک شیوه ای برای پرداخت برنامه ریزی کنند که زمان قرار داد خیال مان راحت باشد که سر ماه دستمزد مان را می گیریم. مادر این شرایط برای مردم که به خنده لازم دارند کار طنز ساختیم و قیمت قرار داد مان را خیلی پایین تر از صحبتی که کردیم بستیم ولی همان را پرداخت نکرده اند و دچار مشکل شده ایم. امیدوارم سازمان راهکار درست برای پرداخت دستمزدها پیدا کنند. مورد داشتیم که تهیه کننده ای نتوانسته پولش را از سازمان بگیرد اما دستمزد مان را از جیب خودش داده است. مثلاً من مجموعه عمویونگ هم همکاری داشتم و تهیه کننده از جیبش پرداخت کرده است، تهیه کننده ای هم داریم که می گوید هر زمان شبکه پول داد من هم دستمزد تان را پرداخت می کنم. احتمالاً ایرادی در این سیستم هست که در پرداخت ها تاخیر صورت می گیرد، مسئله این است که اگر تهیه کننده ناکارآمد است چرا به او کار می دهند! اگر کارآمد است و تلویزیون پول نمی دهد چرا کار می کند؟!

اشاره به دورخوانی های سریال کردید که شوخی های برای بهتر شدن کار اضافه می شد، آیا پیشنهاد هایی می دادید یا خاطره ای در ذهن تان می آمد که با کارگردان مطرح کنید تا برایش بنویسند؟

متن را نیما حسن نیا می نوشت و ما سکانس به سکانس تمرین می کردیم در حین تمرین کارگردان چیزهایی را اضافه می کرد یا پیشنهادهایی می دادیم که قبول می کرد. ولی بیشتر در دورخوانی به شوخی های جدیدی می رسیدیم که اضافه می شد.

با توجه به زمان نامناسب بخش و عدم تبلیغات چه بازتاب های از بینندگان برنامه تا به حال گرفته اید؟

بخاطر همین نامنظمی آن باز خورد لازم را دریافت نکردم ولی آن هایی که سریال را دیدند راضی بودند و خوش شان آمده است. اما همین نامنظم بودن پخش باعث شد تعداد زیادی بیننده نتوانند جورچین را تماشا کنند. این همه برای سریال زحمت کشیدیم، خستگی به تن مان ماند.

در پایان گفت و گو چنانچه سخنی باقی مانده، بفرمایید؟

همگی عوامل با جان و دل کار کردند و تا آخرین لحظه پای کار بودند و با مشکلات مالی کسی کار را ترک نکرد. البته در این مدت ۵ ماه همکاری از نوع کار و روابط صمیمی عوامل لذت بردیم و پشت صحنه خوبی داشتیم و امیدوارم مشکلات مالی این سریال حل شود.

ساخت جورچین بسیار کار سخت و طاقت فرسایی بود ولی از بین ۴ سریالی که ساخته ام جورچین را از همه بیشتر دوست دارم و پلان به پلانش را با عشق ساختم. خیلی برای دکوپاژ، بازی ها، رنگ و لعاب و در آمدن حس دهه شصت و... تلاش کردم. ما با بی پولی و با کم ترین هزینه در اندازه یک برنامه گفت و گو محور، جورچین را ساختیم اگر اندکی به ما بودجه دهند و کار درست جلو بروند اتفاق خیلی بهتری می افتد. تمام تجربیات این سال هایم را برای این سریال گذاشتم. همه تلاش ام بود بدون شعار و برای مردم کار کنم. زمانی که من جورچین را می ساختم و پخشش شروع شد تلویزیون هیچ برنامه کمدی نداشت و در شرایط سخت آن دوران دوست داشتم اتفاق خوشایندی برای مردم بیفتد و شب ها حال شان خوب شد و در سریال اصلاحاتی نداشتم و فقط سعی کردم لحظات خوش و نوستالژی را نمایش دهم.

ابراهیم شفیع (بازیگر سریال جورچین): خستگی به تن مان مانده است.

ابراهیم شفیع اهل تبریز است. او از ۱۳۶۹ وارد حوزه هنری تئاتر تبریز شد و بعدتر نیز از سال ۱۳۸۰ وارد حرفه دوبله و عضو انجمن گویندگان و سرپرستان گفتار فیلم است. اغلب بینندگان بازی او را در آثار طنزی چون خنده بازار، شکر آباد و دست انداز دیده اند. وی اکنون با سریال جورچین میهمان شبکه نسیم است.

آیا آشنایی دیرینه تان با یزدان فتوحی سبب شد که با سریال جورچین همکاری کنید؟

همین طور است، بهمن ماه سال گذشته یزدان برای بازی در سریالش با من تماس گرفت و بعد از صحبت های اولیه و مطالعه متن ها قرار داد بستیم.

گویا آقای فتوحی در حین طراحی و نویسندگی نقش شما را نوشته بوده اند، درست است؟

دو کارا کتر را ابتدا بازی کردم، ۳۰ قسمت نخست جورچین آیتمی با ترکیبی داستانی بود و از قسمت ۳۰ به بعد داستان روایت شد و من نقش مسئول پیشخوان را داشتم و نقش دیگرم فرهاد آدم بدشاسی بود که خصوصیات خاصی داشت، متوهم و از کار در رو بود و هر دفعه

قرار دادهای ۴-۵ ساله می بندد. از نظر من کار درست همین است و همه جای شرایط کاری به همین شکل است. برای هنرمند هم حاشیه اطمینانی است که بدون دغدغه اثرش را تولید کند.

دغدغه تان از تولید جورچین چیست؟

مهم ترین انگیزه ام از تولید این مجموعه خلق لحظات خوش برای مردم است ولی من صرفاً برای سرگرمی سریال نمی سازم. اثری می سازم که در زیر لایه ای ناخودآگاه بیننده تاثیر داشته باشد. مثلاً در باز خوردی که از جورچین می گرفتم، خیلی ها به من گفتند ما یاد مرام و معرفت های دوران دهه ۶۰ افتادیم و این خودش یک یادآوری خجسته و برای من شیرین بود. علاوه بر اینکه در جورچین آدم ها با هم شوخی و حتی گاهی یکدیگر را ضایع می کنند. اما در فینال ماجرا همه دست به دست هم می دهند و کمک می کنند که در فصل دوم همین ویژگی منظر ماست. دیدگاهم این گونه است که قصه ها نمودی از مملکت خودمان باشد همان طور که همه باید کمک کنیم تا سر پا بماند. در جورچین هم این گونه است. آدم های یک محله به هم کمک می کنند حتی با تمام ضد و نقیض و اختلاف سلاقی که با هم دارند و به همین خاطر توانسته اند محله شان را حفظ کنند.

بازتاب های جورچین را تا به حال چگونه دیده اید؟

خیلی خوب است. اما بشدت از لحاظ تبلیغات عقب هستیم یعنی گروه خوب برای تبلیغات نداریم و همچنین بودجه ای نیز برای تبلیغات اختصاص نیافته است. با وجود نداشتن تبلیغات و پخش نشدن تیزر از تلویزیون، در تلویزیون ما رکورد همه برنامه های قدیمی شبکه نسیم را زده ایم. خوشبختانه مردم ما را می بینند و از مجموعه تعریف می کنند و نوستالژی سریال برای شان جذاب است.

ایده تیزر از ابتدایی که آمیخته با حس نوستالژی است چطور شکل گرفت؟

خیلی دوست داشتم از برنامه ها و فیلم های قدیمی استفاده کنم به همین خاطر لیست بلند بالایی نوشتم و به مهران گل محمدی سپردم. او نیز از آرشیو سازمان محتواها را آماده کرد و تیزر از ساخته شد.

در پایان گفت و گوی تان با روزنامه صبا درباره تجربه ساخت سریال جورچین سخنی دارید بفرمایید؟